

Μ-Λ ΚΚΕ

Μαχητικό κάλεσμα πανεργατικής συμμετοχής στις απεργίες και στις διαδηλώσεις 10 και 24 Φλεβάρη

ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕΙ Η ΑΓΡΙΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ - ΕΕ - ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ

Αφού πήγε στην συνάντηση της παγκόσμιας οικονομικής και πολιτικής ολιγαρχίας στο Νταβός για να δώσει απανωτές διαβεβαιώσεις ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θα πάρει «αξιοπίστα» όλα τα σκληρά μέτρα που της ζητούν οι διεθνείς τοκογλύφοι δανειστές της Ελλάδας, ο Έλληνας πρωθυπουργός επέστρεψε στην Ελλάδα για να σημάνει, με διάγγελμά του στον ελληνικό λαό, την έναρξη της λαίλαπας των μέτρων που θα σαρώσουν το λαϊκό εισόδημα και τα κοινωνικά δικαιώματα των εργαζομένων για τα επόμενα τρία χρόνια.

Η αναγγελία τους από τον Γ. Παπανδρέου έγινε την παραμονή, ακριβώς, της έγκρισης του λεγόμενου «προγράμματος σταθερότητας, ανάπτυξης και ανασυγκρότησης» από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, προφανώς για να δώσει η κυβέρνηση μια ακόμα εγγύηση στο Διευθυντήριο των Βρυξελλών ότι συμμορφώνεται στις προταγές του. Έγινε με ένα περιεχόμενο που να πιστοποιεί πως η κυβέρνηση θα υλοποιήσει το «πρόγραμμα σταθερότητας» με όσα πρόσθετα σκληρά αντιλαϊκά μέτρα χρειασθεί να πάρει για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις της ΕΕ και των διεθνών χρηματιστικών κέντρων που κερδοσκοπούν με το «εκτροχιασμένο» δημόσιο χρέος του ελληνικού κράτους.

Τα μέτρα που ανακοίνωσε για τους μισθούς, τους φόρους και την ασφάλιση είναι ακόμα βαρύτερα από εκείνα που με τον κρατικό προϋπολογισμό του 2009 και τις προηγούμενες κυβερνητικές δηλώσεις ήταν γνωστά. Καταφέρουν επιπλέον πλήγματα στο λαϊκό εισόδημα και στην ασφάλιση των εργαζομένων, τα οποία η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μέχρι το διάγγελμα του Γ. Παπανδρέου απέκρυβε ή τα διέψευδε σαν ενδεχόμενα στο εσωτερικό της χώρας, ενώ είχε πλήρως δεσμευτεί γι' αυτά στην ΕΕ. Το γεγονός ότι η Κομισιόν, πριν την ανακοίνωσή τους από τον Έλληνα πρωθυπουργό, έκφρασε «την ικανοποίησή της» για το ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ «θα ανακοινώσει την λήψη επιπλέον δημοσιονομικών μέτρων για τους μισθούς στο δημόσιο τομέα, τη φορολογία στα καύσιμα και τις μεταρρυθμίσεις στο ασφαλιστικό σύστημα», είναι αποκαλυπτικό για το πώς, με τι βαθμό υποτέλειας και κηδεμονίας, ασκεί την πολιτική της η ελληνική κυβέρνηση.

Τα μέτρα του πρωθυπουργικού διαγγέλματος στρέφονται κατά της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων με σφοδρότητα που δεν έχει προηγούμενο στα μεταπολιτευτικά χρόνια:

– Επιβάλλεται πάγωμα των μισθών όλων των δημοσίων υπαλλήλων και όχι μόνο εκείνων που έχουν μισθό πάνω από 2000 ευρώ, όπως έλεγε η κυβέρνηση μέχρι πρόσφατα. Τα επιδόματα των δημοσίων υπαλλήλων μειώνονται κατά 10%. Η εισοδηματική πολιτική του παγώματος των μισθών και της δραστηκής περικοπής των επιδομάτων επεκτείνεται και πέραν του «κεντρικού Δημοσίου» και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Γίνεται ντιρεκτίβα παγώματος και μείωσης των μισθών και στον ιδιωτικό τομέα, όπως φάνηκε και από την πρόταση του ΣΕΒ για την ΕΓΣΣΕ.

– Προωθείται άμεσα φορολογικό νομοσχέδιο όπου στην προαναγγελμένη φοροληηλασία των εργατικών και λαϊκών εισοδημάτων με τη μείωση του αφορολόγητου ποσού, την αλλαγή της φορολογικής κλίμακας, την αύξηση του φόρου για τα ποτά και τα τσιγάρα και μια σειρά άλλα μέτρα, θα προστεθεί και το χοντρό χαράτσι της αύξησης του φόρου για τα καύσιμα.

– Παγώνουν οι προσλήψεις και μειώνεται ο αριθμός των υπαλλήλων στο Δημόσιο, μέτρο που σε συνθήκες ραγδαίας αύξησης των απολύσεων θα εκτινάξει την ανεργία και, ταυτόχρονα, δημόσιους τομείς κοινωνικών υπηρεσιών με μεγάλες ελλείψεις προσωπικού θα τους αποδιαιρθρώσει ακόμα περισσότερο.

– Αντίθετα με ό,τι ψευδώς ισχυρίζονταν η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αυξάνονται τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και κλιμακώνεται η περικοπή των ασφαλιστικών παροχών των Ταμείων με στόχο μια πλήρη αναδόμηση του συστήματος ασφάλισης των εργαζομένων που θα καταργήσει το δημόσιο κοινωνικό χαρακτήρα του.

Η εισοδηματική και η φορολογική πολιτική που πάει να μπει σε εφαρμογή, κατ' επιταγή του «προγράμματος σταθερότητας», συνδυασμένα θα φέρει μεγάλη ονομαστική μείωση των καθαρών αποδοχών των εργαζομένων, που εκτιμάται ότι θα φτάσει σε μείωση μέχρι και 25% του μισθού.

Οι δημαγωγίες του διαγγέλλματος Γ. Παπανδρέου ότι δήθεν το κυβερνητικό πρόγραμμα σταθερότητας «προστατεύει ιδιαίτερα τους πιο ευάλωτους» και ότι «ελαφραίνει τα μεσαία και τα χαμηλά εισοδήματα» αποτελούν κυνική κοροϊδία του ελληνικού λαού. Οι γενικολογίες για τους «έχοντες και κατέχοντες που θα κληθούν να συμβάλουν περισσότερο» δεν αποτελούν παρά το φτηνό περιτύλιγμα για το πηλασάρισμα τσεκουράτων μέτρων κατά των εργατικών και λαϊκών μαζών. Οι τραπεζίτες, οι μεγαλοεπιχειρηματίες, οι μεγαλοβιομήχανοι, οι μεγαλέμποροι, το μονοπωλιακό κεφάλαιο μένουν αλώβητοι, τα κέρδη και οι αρπαγές που έχουν κάνει απείραχτες, έτσι που το λεγόμενο «πρόγραμμα σταθερότητας» να μην είναι παρά μια γιγαντιαία επιχείρηση για να πληρώσουν τα εργατικά και λαϊκά στρώματα τα τοκογλυφικά χρέη που δημιούργησε η ντόπια πλουτοκρατική ολιγαρχία και οι κυβερνήσεις της και να παγιωθούν βαθύτερες ανατροπές εργατικών δικαιωμάτων.

Η εφαρμογή αυτού του αντιδραστικού προγράμματος γίνεται με το μαστίγιο της ΕΕ. Η ΕΕ δεν αρκέσθηκε μόνο στην υπαγόρευση της αλλά συνόδευσε την έγκρισή του και με μια ωμή αστυνόμευση της υλοποίησής του που θα γίνεται κάθε τρίμηνο από αξιωματούχους της και όπως δήλωσε ωμά ο Ευρωπαίος επίτροπος Χ.Αλμούνια «σε περίπτωση που διαπιστωθεί το παραμικρό ολίσθημα ή απόκλιση, θα ζητηθεί αμέσως από την κυβέρνηση η λήψη πρόσθετων μέτρων». Πρόκειται για «σκληρή επιτήρηση» της Ελλάδας —είπε— και αν θέλει κανείς να πει τα πράγματα με το όνομα τους για κανονική κηδεμονία του ελληνικού κράτους από τις Βρυξέλλες.

Η προπαγανδιστική εκστρατεία που ξεκίνησε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, μετά την ανάληψη της εξουσίας, για να προετοιμασθεί το έδαφος της λήψης «επώδυνων μέτρων» εντείνεται τώρα με βασικό άξονα τη δημιουργία μιας κινδυνολογικής ψυχολογίας ότι «απειλείται να τιναχθούν στον αέρα όλες οι θυσίες του ελληνικού λαού» και ότι «σπρώχνεται η χώρα στον γκρεμό». Στόχος της να αποδεχθεί ο ελληνικός λαός ότι είναι «εθνικό χρέος» του να στηρίξει το «πρόγραμμα σταθερότητας» της ΕΕ και ότι πρέπει «να συμπαταχθεί στην εθνική προσπάθεια» που καταβάλλει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Να δεχθεί, δηλαδή, αδιαμαρτύρητα τον ακρωτηριασμό του εισοδήματος και των δικαιωμάτων του.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει τη συνεπικουρία όλων των άλλων αστικών κομμάτων και μέσων ενημέρωσης στο πέρασμα αυτού του αντιλαϊκού προγράμματος. Με τη ΝΔ να πιέζει για «να παρθούν τα επώδυνα μέτρα πιο γρήγορα» και το ΛΑΟΣ να διαλαλεί ότι «ο πρωθυπουργός δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως εν δυνάμει εχθρός» και να καταφέρεται κατά των «κοινωνικών ομάδων» που αντιδρούν στα κυβερνητικά μέτρα.

Η δριμύτητα της αντιλαϊκής επίθεσης φέρνει, όσο πλησιάζει η ώρα της λήψης των συγκεκριμένων μέτρων, κύματα αναστάτωσης και αντιδράσεων, με πρώτο τα συνεχιζόμενα μπλόκα των αγροτών, με τις απεργίες των τελωνειακών και εφοριακών να ακολουθούν και με την απεργία της 10 Φλεβάρη, που έχει κηρύξει η ΑΔΕΔΥ και έχουν

αποφασίσει και ορισμένα συνδικάτα του ιδιωτικού τομέα, να σηματοδοτεί την πρώτη ευρεία εργατοϋπαλληλική κινητοποίηση-απάντηση στα κυβερνητικά μέτρα.

Διαβλέποντας η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ότι η επιδρομή της στο λαϊκό εισόδημα, αναπόφευκτα, θα συναντήσει αντιστάσεις, έχει προτρέξει στις συκοφάντησής τους σαν «μικροδιευθετήσεις ή συντεχνιακές διεκδικήσεις», καθώς και σε αυταρχικές προειδοποιήσεις ότι «δεν έχουμε τα περιθώρια να αντέξουμε παρατεταμένα μπλόκα, απεργίες και στάσεις», όπως υπογράμμισε ο πρωθυπουργός στο διάγγελμά του.

Τούτο σημαίνει ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει σκοπό να επιβάλει το μπαράζ των αντιδραστικών της μέτρων με μια προπαγάνδα υπόσκαψης και αποδυνάμωσης των λαϊκών αντιδράσεων αλλά και με την καταφυγή σε κατασταλτικά μέσα.

Τα κυβερνητικά σχέδια με ένα τρόπο μπορούν να μεταιωθούν: με το να τεθούν σε αγωνιστικό συναγερμό οι πηλαύτερες εργατικές και λαϊκές δυνάμεις. Με το να βγουν μαζικά σε συλλληλητήρια οι εργαζόμενοι και όλες οι λαϊκές δυνάμεις που πλήττονται. Με το να οργανώσουν τα συνδικάτα απεργιακούς αγώνες, συντονισμένους με συνέχεια και κλιμάκωση. Με το να βρεθούν δίπλα-δίπλα σε κοινό μέτωπο αγώνα οι εργατοϋπαλληλοι και η φτωχομεσαία αγροτιά.

Οι δυσκολίες που μπαίνουν από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες που στηρίζουν την κυβερνητική πολιτική και είχαν σαν αποτέλεσμα, ως τώρα, να μην ξεκινήσουν εργατικοί αγώνες, να μην γίνεται, με ευθύνη της ΓΣΕΕ, στις 10 Φλεβάρη πανεργατική απεργία, θα πρέπει να ξεπεραστούν με το μέγαλωμα της αγωνιστικής πίεσης των εργαζομένων, με αγωνιστικές πρωτοβουλίες μέσα στα σωματεία. Όσο η αντιλαϊκή πρέσα της κυβέρνησης θα σφίγγει τόσο θα τροφοδοτούνται εργατικές και λαϊκές αντιστάσεις, που μπορούν να φέρουν πρωτοβουλίες ανάπτυξης του μαζικού αγώνα των εργαζομένων και να ασκούν επίδραση στις ανώτερες συνδικαλιστικές οργανώσεις, όπως έγινε, τώρα, με την ΓΣΕΕ που υποχρεώθηκε, τελικά, σε κήρυξη πανεργατικής απεργίας στις 24 Φλεβάρη.

Είναι σημαντικό η 24ωρη απεργία της 10 Φλεβάρη να πάρει όσο το δυνατόν πιο μαζικό χαρακτήρα. Και μετά από δύο εβδομάδες η 24ωρη απεργία της ΓΣΕΕ της 24 Φλεβάρη να γίνει μια ακόμα πιο μαζική εργατοϋπαλληλική απεργία με τη συμμετοχή και της ΑΔΕΔΥ. Είναι σημαντικό, επίσης, οι εργατοϋπαλληλικοί αγώνες να συμπορευθούν με αυτούς της αγροτιάς. Ένα τέτοιο μαζικό αγωνιστικό μέτωπο μπορεί να δώσει την πνοή για να ξετυλιχτεί μια ισχυρή αντίσταση και να θέσει φραγμό στην κυβερνητική επίθεση.

Με στόχο την ανατροπή του «προγράμματος σταθερότητας», οι αγώνες των εργατοϋπαλληλών και των άλλων λαϊκών στρωμάτων χρειάζεται να ξεδιπλωθούν όσο το δυνατόν πιο πηλατιά και με αυξανόμενη ένταση. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος για να υπερασπίσουν οι εργαζόμενοι το εισόδημα και τα κοινωνικά δικαιώματά τους που βρίσκονται τώρα στο μάτι του κυκλώνα.